

Düş Sarmasığı

– BüşraNazlı · 21 Haziran 2022

kim bilir beki de küçücük bir ömrüm varyine de sarılıyorum dünyaya ve sana
arındıramadığım içimi düşlerden, kaçışlardan
senin içinden hep yargılıyorum
yürdüğüm her yolun sonunda tutukluyum
unuttuğum her yolun başında; özgür

belki bu ellerim kordur benim yanmıştır
belki de ködür hayata ya da ölmüştür

ölü ellerle şiir yazıyorum küçücük ömrüme bakmadan
hele bu kendini bilmez yabancı kalemlerim
hep imgelerde hep dizelerde hep sonsuz şiirlerde
bir düş sarmasığı gibi düşlerin üstünde

bilsen senin ruhundan
nasıl bir şiir salıyor içime

küçücük ömrüm, ölü ellerim
güya şiir yazıyorum, güya sanat yapıyorum
sanatın küçüğü büyüğü olmaz
ama ellerin olur
eller bazen öyle küçülür öyle küçülür ki
gücendirir beni imgelerin sessizliğine
utandırır durduk yere
hele bu kendini bilmez yabancı ruhum
hep seste hep sözde hep sonsuz şiirlerde

kim bilir upuzun bir sokak var belki de ömrümde
sevdiğim tüm yargıçlar içinde
tutukluyum ama ölesiye özgür
özgürüm ama kendi parmaklarımın içinde
parmaklarım gecede
gece ömrümde
ömrüm sende
sen hep en içimde.

Büşra Nazlı